

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi mennyei Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen.

Kezdő ének: 164. dicséret 1-3. versszak

1.

*Kegyes Jézus, itt vagyunk Te szent Igéd hallására,
Gyűljön fel kívánságunk Idvesség tanulására,
Hogy a földtől elszakadjunk,
Csak tehozzád ragaszkodjunk.*

2.

*Elmünket, értelmünket Lelki sötétség fogta bé,
De szent Lelked szívünket Tiszta fénnel úgy töltse bé,
Hogy jót gondoljunk és szóljunk,
Mert csak tőled kell azt várnunk.*

3.

*Dicsőségnek napfénye, Istentől jött világosság!
Indítsd lelkünk készsége, Nyisd meg fülünk,
Szívünk és szánk! Hitvallásunk, könyörgésünk,
Urunk Jézus, halld meg, kérünk!*

Előima: Drága Urunk! Hálás a szívünk, hogy ez a mai nap is elkezdődhetett a Te kegyelmedből. Minden napunk egy újabb ajándék és lehetőség is egyben. Megvalljuk neked Urunk, hogy sokszor nehezen halljuk meg a hívásod, vagy nehezen is fogadjuk el azt, pedig Te szólni szeretnél hozzánk, és a javunkat szeretnéd. Kérünk Téged, hogy Szentlelked által légy velünk, adj nekünk nyitott füleket és szíveket, hogy az Igéd ne vesszen el a semmibe, hanem egészen a szívünkig menve gyümölcsöt tudjon teremni a Te dicsőségedre és felebarátaink javára. Krisztus érdeméért kérünk Téged, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Textus: ApCsel 9, 11-15, 17

„¹¹Az Úr pedig így szólt hozzá: Kelj fel, menj el abba az utcába, amelyet Egyenes utcának hívnak, és keresd meg Júdás házában a tarsuzi Sault: mert íme, imádkozik, ¹²és látomásban látja, hogy egy Anániás nevű férfi jön be hozzá, és ráteszi a kezét, hogy lásson. ¹³Anániás így válaszolt: Uram, sokaktól hallottam erről a férfiről, mennyi rosszat tett a te szentjeid ellen Jeruzsálemben, ¹⁴és ide is meghatalmazást kapott a főpapoktól, hogy elfogja mindazokat, akik segítségül hívják a te nevedet. ¹⁵Ezt mondta neki az Úr: Menj el, mert választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevemet a népek, a királyok és Izráel fiai elé. ¹⁷Anániás pedig elment, és bement abba a házba, rátette a kezét, és ezt mondta: Testvérem, Saul! Az Úr, az a Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, azért küldött engem, hogy újra láss, és megtelj Szentlélekkel.”

„Uram, sokat hallottam már erről az emberről, és hidd el nekem, hogy nem éppen szép dolgokat. Tudom, hogy mindenkiért adtad önmagad, na de azért van egy határ.”

Kedves Testvéreim! Biztos vagyok benne, hogy ezek a gondolatok bennünk is megfordultak már néhányszor életünk során. Sokszor nem tudunk, vagy éppen nem akarunk eltekinteni afelől, hogy mindnyájan emberek vagyunk, és nem vagyunk tökéletesek. Megbotránkozunk azon, ha mások nem úgy viselkednek, ahogy azt Krisztus tanította, pedig milyen egyértelmű lenne, hogy mit is kéne tenniük. Gondolhatjuk mi. Azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy

honnan indultunk, és milyen utat jártunk be. Mi sem vagyunk tökéletesek, így észben kell tartanunk, hogy az Úr kegyelme által kaphattunk új életet.

Anániásnak látomásban jelent meg az Úr. Megtudta, hogy Saul imádkozik, és hogy ő is kapott kijelentést az Úrtól. Anániás azonban hangot adott a félelmeinek: „*Uram, sokaktól hallottam erről a férfiről, mennyi rosszat tett a te szentjeid ellen*”. Érthető az aggodalom, hiszen az ő életére is ugyanúgy rátörhetett volna, mint bármelyik tanítványára. Az Úr azonban bátorítja, hogy menjen el, mert minden rossz hír ellenére Saul az Ő választott eszköze. Krisztus nem Saul bűneire mutat rá, hanem arra, hogy Ő mit tett vele. Saulban ugyanúgy munkálkodik az Úr, és Anániást bízta meg, hogy mutassa meg az Ő dicsőségét. Szükség volt erre, hiszen Krisztus azért választotta ki Anániást, hogy ő tegyen bizonyosságot Róla. A tanítvány ezután már nem hezitált, hanem elindult. Saul életében egy meghatározó pillanat lehetett, amikor Anániás rátette a kezét, és testvérként szólította meg. Minden bűne, minden rossz tette ellenére befogadást nyert azok közé, akiket üldözött.

A bűnbánat és a kegyelem egy lehetőség, és sohasem tudhatjuk biztosan, hogy kit szólít meg az Úr, valamint azt sem, hogy ki fogadja el Krisztust megváltójaként. Nem vehetjük el senkitől sem a lehetőséget, hogy Krisztus Lelke által megújuljon, hiszen a mi küldetésünk pontosan az, hogy hirdessük azt az örömhírt, hogy Krisztus szabadíthat meg bűneikből és rabságunkból, illetve az, hogy tegyünk tanítvánnyá mindenkit, hiszen ha így cselekszünk, akkor Ő velünk marad minden napon a világ végezetéig. Ez sokszor nem könnyű feladat, sőt, van, amikor lehetetlennek tűnik. Nem vagyunk hozzá elég erősek. Csak Krisztus tud nekünk elég erőt és bátorságot adni, hogy a félelmeinkkel szembenézve, azokat félretéve, szeretettel tudjunk odafordulni felebarátainkhoz.

Krisztus győzheti le bennünk a félelmet, hogy szeretettel tudjunk jelen lenni mások életében, mert ő bárkit elhívhat a szolgálatra, ha akarjuk, ha nem. Ezt nekünk el kell fogadnunk, és ha küldetést kapunk, akkor bele kell állnunk, hogy valóban az Úr akaratát hajtsuk végre, és ne a sajátunkat. Krisztus adjon nekünk ehhez erőt és bátorságot minden nap! Ámen.

Utóima: Mennyei Édesatyánk! Sokszor kerekedik felül rajtunk az emberi ösztönünk, az előítéletünk, a bizonytalanságunk és a félelmünk. Sokszor felejtjük el, hogy milyen hatalmas az a kegyelem, amelyben mindannyiunkat részeltetni szeretnél, és hogy milyen nagy kegyelemben részesülhettünk mi is az életünkben. Bocsáss meg nekünk ezért. Lelked által segíts nekünk tisztán látni, a dolgok és emberek mögé nézni, hogy észrevehessük másokban a jót, és ki is hozzassuk belőlük azt. Krisztusunk, tégy minket eszközöddé másokért, hogy tükrözni tudjuk azt a dicsőséget, amelyet mi is kaphattunk Tőled. Adj nekünk erőt és bátorságot, hogy teljesíteni tudjuk a Te akaratodat. A Feltámadt Krisztus nevében kérünk Téged, hallgasd meg könyörgésünket. Ámen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Záró ének: 272. dicséret 1-4.

Mind jó, amit Isten térszen, Szent az ő akaratja,

*Ő énvélem is úgy tégyen, Mint kedve néki tartja.
Ő az Isten, Ki ínségben Az övéit megtartja,
Hát légyen, mint akarja.*

2.

*Mind jó, amit Isten tészén, Ő engemet meg nem csal,
De igaz ösvényen viszen, Én megelégszem azzal,
Hogy kedvében, Kegyelmében Ő forgatja dolgomat,
Csak rá hagyom magamat.*

3.

*Mind jó, amit Isten tészén, Ő engem meg nem utál,
Mint jó orvosom, úgy tészén, És mérget ő nem kínál.
Orvosságot, Boldogságot Énnékem készít, tudom,
Azért csak benne bízom.*

4.

*Mind jó, amit Isten tészén, Ő az én idvességem,
Ő velem rosszul nem tészén, Rábízom egész éltém.
Örömben, Keresztemben Mind nyilván megmutatja,
Hogy javamat akarja.*

Áldás: És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Övé a dicsőség most, és örökkön örökké. Ámen.